

تأثیر آموزش مکانیسم‌های دفاعی بر ابراز خشم، ناسازگاری فردی و سبک‌های استنادی دانشجویان

نیره‌السادات خیام نکویی^{۱*} و فاطمه رضایی^۲

چکیده

پژوهش حاضر با هدف بررسی تأثیر آموزش مکانیسم‌های دفاعی بر ابراز خشم، ناسازگاری فردی و سبک‌های استنادی انجام شد. روش مطالعه نیمه آزمایشی با طرح پیش‌آزمون-پس آزمون همراه با گروه کنترل بود. جامعه پژوهش شامل کلیه دانشجویان دانشگاه آزاد خمینی شهر در سال تحصیلی ۱۳۹۶-۹۷ بود که از بین آن‌ها ۴۰ نفر پس از ارزیابی بالینی اولیه و انتخاب بر اساس ملاک‌های پژوهش، به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل به نسبت یکسان گمارده شدند. گروه آزمایش به صورت گروهی به مدت ۸ جلسه ۹۰ دقیقه‌ای (هفت‌های دوربار) برنامه آموزش مکانیسم‌های دفاعی (محقق ساخته) را دریافت کردند و گروه کنترل به مدت یک ماه در لیست انتظار قرار گرفت. از پرسشنامه‌های پردازشگری نواکو، شخصیتی کالیفرنیا و سبک‌های اسنادی استفاده شد. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از آزمون تحلیل کوواریانس چندمتغیره استفاده شد. یافته‌های حاصل از پژوهش نشان داد که پس از کنترل اثر پیش‌آزمون، در مرحله پس آزمون بین دو گروه آزمایش و کنترل، در میانگین نمرات ابراز پردازشگری و ناسازگاری فردی تفاوت معنادار وجود داشت، ولی تفاوت معناداری در میانگین نمرات سبک‌های استنادی گروه آزمایش مشاهده نشد. با استناد به یافته‌های این پژوهش پیشنهاد می‌شود که از نتایج برنامه آموزش مکانیسم‌های دفاعی به عنوان مداخله‌ای بومی و جدید در جهت بهبود ابعاد ناسازگاری فردی و تعديل ابراز خشم دانشجویان، توسط مشاوران و روان‌درمانگران بهره برده شود.

کلیدواژه‌ها: اسناد، خشم، مکانیسم‌های دفاعی، ناسازگاری، پرسنل
پردازشگری، مطالعات فرجهنی

۱. نویسنده مسئول: کارشناس ارشد روان‌شناسی شخصیت، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خمینی شهر، اصفهان، ایران. nayerekhayamnekoie@gmail.com

۲. استادیار، گروه روان‌شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد خمینی شهر، اصفهان، ایران.

تاریخ ارسال: ۱۳۹۷-۱۱-۲۵ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۸-۰۸-۰۸

DOI: 10.22051/psy.2019.24690.1843

<https://psychstudies.alzahra.ac.ir>

مقدمه

برنامه‌ریزان آموزشی، عوامل متعددی را در افزایش بهره‌وری و کارآمدی در دوران تحصیل مؤثر می‌دانند که سازگاری فردی^۱ (لو و لیو^۲، ۲۰۱۷)، کنترل خشم^۳ (هرگناه و اولسون^۴، ۲۰۱۶) و سبک‌های استناد^۵ (داویس^۶، ۲۰۱۷)، جزء مهم‌ترین عوامل محسوب می‌شوند. سازگاری فردی عبارت است از مکانیزمی که توسط آن فرد توانایی تعلق به یک گروه را پیدا می‌کند؛ بنابراین، لازمه سازگاری اجتماعی بروز تغییراتی در فرد است (پارسامهر و حدت، ۱۳۹۵). در این رابطه، دستیابی به هدف‌های آموزشی با وجود آشتفتگی‌های عاطفی سازشی امری مشکل و غیرممکن است. از سویی سازگاری امروز جوانان اثر توجه‌برانگیزی در سازگاری آتی آن‌ها در نقش‌های شغلی و خانوادگی خواهد داشت (موری، فرسکو، اسچام و دابسون^۷، ۲۰۱۷). نتایج مطالعات نشان داده است که در شکل‌گیری سازگاری عوامل مختلفی چون سبک‌های استنادی (ابراهیم پور و عالیشاھی، ۱۳۹۶) و خشم (جمالی قره قشلاقی، ۱۳۹۴)، مؤثر هستند.

مارتین سلیگمن^۸ در اواسط دهه ۱۹۶۰ با ارائه مفهوم سبک تبیینی^۹، معتقد بود که تنها فقدان کنترل تحت شرایط درماندگی آموخته شده برسلامتی ما تأثیر نمی‌گذارد، بلکه عامل تأثیرگذار نحوه توجیه کردن فقدان کنترل برای خودمان است (به نقل از شولتز و شولتز^{۱۰}، ۲۰۱۶). مطالعات نشان داده‌اند که اگر شکست به عنوان کنترل‌نایابی، پایدار و درونی نسبت داده شود، مانع برای رفتارهای پیشرفت در آینده می‌شود درحالی که اگر شکست به عوامل درونی، نایاب و قابل کنترل (مانند کمبود تلاش یا راهبرد ضعیف یادگیری) نسبت داده شود، پیامدهای

-
1. personal adjustment
 2. Lo and Li
 3. anger control
 4. Hergenhahn and Olson
 5. attribution style
 6. Davis
 7. Moore, Fresco, Schumm and Dobson
 8. Seligman
 9. explanatory style
 10. Schultz and Schultz

بهتری برای دستیابی به رفتارهای پیشرفت در آینده خواهد شد (آردن و ترنر^۱). با توجه به تحقیقات انجام شده در زمینه استناد، انتساب‌های کترل‌پذیر و درونی و پایدار در موافقیت از جمله عواملی است که باعث افزایش سازگاری، عزت نفس و درک ارزش خویش می‌شود و فرد می‌تواند با درونی کردن و کترل‌پذیر و پایدار دانستن آن، هیجان‌های مثبت خود را بالا برد و توانایی سازگاری شخصی‌اش را افزایش دهد (یازیسی و گوین^۲).

متخصصان معتقدند فرد پرخاشگرانه رفتار پرخاشگرانه را اصولاً در اثر مشاهده دیگران کسب می‌کند و نگرش‌های مطلوبی درباره پرخاشگری در او به وجود می‌آید. او راه حل‌های پرخاشگرانه را مناسب‌ترین راه حل برای حل مشکلات خود انتخاب می‌کند. فردی با سوگیری‌های خصم‌مانه خود، بیشتر از افراد بهنجار، رفتارهای اجتماعی را پرخاشگرانه می‌بیند (حسینیان، بهرنگی، قاسم زاده و تازیکی، ۱۳۹۴). مشاهده این که خشم اغلب ناراحتی ذهنی قابل ملاحظه‌ای ایجاد و در کارکردهای شناختی و سازگاری مداخله می‌کند، باعث شده است که پژوهشگران بر تنظیم و مهار خشم تمرکز کنند. در این پژوهش نیز پژوهشگران با توجه به نقش پیش‌بین کننده مکانیسم‌های دفاعی^۳ در رابطه بین ابراز خشم، سبک‌های استناد و سازگاری، که تاکنون در مطالعات متعددی، بررسی شده است، با تدوین پروتکل مکانیسم‌های دفاعی، این سؤال را بررسی می‌کنند؛ آیا پروتکل محقق ساخته و بومی شده آموزش مکانیسم‌های دفاعی، برابر از خشم، ناسازگاری فردی و سبک‌های استنادی دانشجویان تأثیر دارد؟

نتایج مطالعات نشان داده است که مکانیسم‌های دفاعی رشدیافته با تجربه و مهار خشم رابطه مثبت و با ابراز خشم و برخی زیر مقیاس‌های آن رابطه منفی دارند و مکانیسم‌های دفاعی رشد یافته و روان آزرده با تجربه و مهار خشم رابطه منفی و با ابراز خشم و زیر مجموعه‌های آن رابطه مثبت دارد (استبون، وینبرگر، باریارا و کوکریل^۴؛ شین و کیم^۵، ۲۰۱۸). طاهر، بهرام‌پور و مجرد (۱۳۹۵) ضمن مطالعه‌ای نشان دادند که بین مکانیسم‌های دفاعی در رفتار سازگارانه دانشجویان رابطه معنادار وجود دارد. زندمنشی و آزادی (۱۳۹۵) و

-
1. Urdan and TURNER
 2. Yazıcı and Güven
 3. defense mechanisms
 4. Steven, Weinberger, Barbara and Cockrill
 5. Shin and Kim

محمدلو و الهی (۱۳۹۴) ضمن مطالعه‌ای به این نتیجه دست یافتند که از میان ابعاد مختلف سبک‌های استنادی، سبک درونی - بیرونی در موقعیت‌های ناخوشایند با پیشرفت تحصیلی همبستگی منفی و بین سبک استنادی عام و خاص در موقعیت‌های ناخوشایند با پیشرفت تحصیلی همبستگی مثبت و معناداری وجود دارد.

با بررسی پژوهش‌های پیشین می‌توان دریافت که آموزش مکانیسم‌های دفاعی به صورت یک بسته آموزشی و به عنوان متغیر تأثیرگذار بر خشم، ناسازگاری فردی و سبک‌های استنادی انجام نشده است و مطالعات قبلی صرفاً پیش‌بینی بوده است. بنابراین، این پژوهش با هدف بررسی تأثیر آموزش مکانیسم‌های دفاعی بر ابراز خشم، ناسازگاری فردی و سبک‌های استنادی دانشجویان انجام شد.

در این پژوهش سؤال‌ها به شکل زیر بررسی شد:

- آیا آموزش مکانیسم‌های دفاعی برابر از خشم (ابعاد: رفتار پرخاشگرانه، فکر پرخاشگرانه و احساس پرخاشگرانه) تأثیر دارد؟

- آیا آموزش مکانیسم‌های دفاعی بر ناسازگاری فردی (ابعاد: اتكا به نفس، درک ارزش خویشتن، آزادی شخصی، احساس وابستگی، تمایلات واپس‌زده و نشانگان عصبی) تأثیر دارد؟

- آیا آموزش مکانیسم‌های دفاعی بر سبک‌های استنادی (ابعاد: منبع استناد، ثبات استناد و کلی بودن استناد) تأثیر دارد؟

روش

پژوهش حاضر یک مطالعه نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون - پس آزمون همراه با گروه کنترل بود. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه دانشجویان دانشگاه آزاد واحد خمینی شهر در سال تحصیلی ۹۷-۹۸ بودند. روش نمونه‌گیری به این صورت بود که از بین ۴ دانشکده (مهندسی مکانیک، فنی و مهندسی، مهندسی عمران و علوم انسانی) دانشگاه آزاد اسلامی واحد خمینی شهر، پنج کلاس کاردانی و کارشناسی به صورت تصادفی انتخاب و تست خشم و آزمون ناسازگاری فردی در بین ۴۱۲ نفر از دانشجویان دختر و پسر توزیع شد. پس از جمع آوری کامل تست و نمره‌گذاری آن، تعداد ۱۲۳ نفر از دانشجویانی به مصاحبه دعوت

شدند که در تست ابراز خشم نمره ۶۰ به بالا (پرخاشگری متوسط) و در آزمون ناسازگاری فردی نمره ۵۰ به بالا (سازگاری متوسط) کسب کردند. پس از انجام مصاحبه ساختار یافته و ارزیابی‌های صورت گرفته، ۴۰ نفر (۲۳ دختر و ۱۷ پسر) را که دارای پرخاشگری و ناسازگاری شدید بودند به تشخیص روان‌شناس پژوهش انتخاب شدند. ملاک‌های ورود به پژوهش عبارت بود از: کسب نمره بالاتر از ۶۰ در مقیاس خشم نواکو؛ کسب نمره بالاتر از ۵۰ در آزمون ناسازگاری فردی؛ نداشتن اختلال‌های حاد روان‌شناختی (به تشخیص روان‌شناس)؛ عدم دریافت دارودرمانی یا مداخلات روان‌درمانی به صورت همزمان. ملاک خروج نیز شامل: داشتن بیماری جسمی ناتوان‌کننده و عدم رضایت برای شرکت در پژوهش بود. به شرکت‌کنندگان در پژوهش اطمینان خاطر درباره محramانه ماندن اطلاعات و گزارش داده‌ها به صورت گروهی داده شد، سپس به ابزار دیگر پژوهش (مقیاس سبک‌های اسنادی) در مرحله پیش‌آزمون پاسخ دادند و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل به نسبت یکسان گمارده شدند.

ابزارهای استفاده شده در پژوهش عبارت بودند از:

پرسشنامه خشم نواکو^۱ (NAQ): این پرسشنامه (نواکو، ۱۹۸۶) شامل ۳۰ گویه و سه خرده مقیاس رفتار پرخاشگرانه^۲، فکر پرخاشگرانه^۳ و احساس پرخاشگرانه^۴ است. پاسخ با روش لیکرت چهار گزینه‌ای (هر گر، به ندرت، گاهی اوقات، همیشه) نمره گذاری می‌شود که به ترتیب مقادیر ۰ و ۱ و ۲ و ۳ در نظر گرفته شده است. دامنه نمره کل از (۰ تا ۹۰) است نمره بالاتر از میانگین ۶۰ به معنی پرخاشگری زیاد و نمره کمتر از میانگین، پرخاشگری کم خواهد بود (رابینز^۵ و نواکو، ۱۹۹۹). برای این پرسشنامه با نمونه‌ای به تعداد ۱۵۴۶ نفر با دامنه سنی ۹-۸۴ بدون در نظر گرفتن جنسیت آن‌ها، پایایی برابر ۰/۹۶ و روایی همگرایی برابر ۰/۸۶ گزارش شده است (نواکو، ۱۹۹۸). در ایران ملک‌پور، زنگنه و آقابابائی (۱۳۹۱) نشان دادند که پایایی

-
1. Novaco Anger Questionnaire
 2. aggressive behavior
 3. aggressive thinking
 4. feeling aggressive
 5. Robins

این آزمون با روش آلفا برابر با ۰/۸۶، با روش بازآزمایی برابر با ۰/۷۳ است؛ و ضریب روایی همگرای آن با آزمون پرخاشگری باس و پری^۱، ۰/۷۸ است. در پژوهش حاضر نیز ضریب آلفای کرونباخ برای نمره کل ۰/۸۹ و ابعاد رفتارپرخاشگرانه، فکرپرخاشگرانه، احساسات پرخاشگرانه به ترتیب برابر با ۰/۸۷، ۰/۸۳ و ۰/۹۱ به دست آمد.

پرسشنامه شخصیتی کالیفرنیا^۲ (CTP): پرسشنامه راثورپ، کلارک و تیگز^۳ (۱۹۳۹)، به نقل از خدایاری فرد، رحیمی نژاد و عابدینی، (۱۳۸۶) به منظور سنجش سازگاری‌های مختلف زندگی در ۲ بعد سازش فردی و اجتماعی ساخته‌اند و دارای ۱۸۰ گویه ۲ گزینه‌ای و ۱۲ خرده مقیاس است که در این پژوهش از خرده مقیاس‌های سازگاری فردی (اتکا به نفس، درک ارزش خویشتن، آزادی شخصی، احساس وابستگی، تمایلات واپس زده و نشانگان عصبی) استفاده شده است و هریک ۱۵ گویه دارد. امتیاز مربوط به هر ۶ خرده مقیاس با هم جمع شده و نمره کل سازگاری فردی به دست می‌آید. در پژوهش خدایاری فرد و همکاران (۱۳۹۶) با استفاده از محاسبه ضریب آلفای کرونباخ بررسی شده و برابر با ۰/۹۸ به دست آمد. در این پژوهش فقط از آزمون سازگاری فردی پرسشنامه شخصیت کالیفرنیا استفاده شد که ضریب آلفای کرونباخ برای مؤلفه‌های اتکا به نفس، درک ارزش خویشتن، آزادی شخصی، احساس وابستگی، تمایلات واپس زده و نشانگان عصبی به ترتیب برابر با ۰/۸۹، ۰/۹۰، ۰/۹۱، ۰/۸۷ و ۰/۸۶ و برای کل آزمون سازگاری فردی ۰/۹۰ به دست آمد. شایان ذکر است که این آزمون به صورت معکوس نمره‌گذاری شد.

مقیاس سبک‌های استنادی^۴ (ASQ): پرسشنامه سلیمگن و همکاران (۱۹۸۲) دارای ۱۲ موقعیت فرضی است که شش موقعیت مثبت و شش موقعیت منفی ۴۸ گویه‌ای دارد (برای هر موقعیت ۴ گویه). در راهنمای این آزمون از فرد خواسته می‌شود که تصور کند در آن موقعیت قرار دارد و درباره علت اصلی آن موقعیت تصمیم بگیرد و سپس به گویه‌ها در یک طیف هفت درجه‌ای پاسخ دهد. اسلامی شهر بابکی (۱۳۶۹) در پژوهشی میزان آلفای کرونباخ برای

1. Buss and Perry
2. California Test Personality
3. Thorpe, Clarck and Tiegs
4. Attributional Style Questionnaire

موقعیت شکست درونی ۰/۷۵، موقعیت شکست پایدار ۰/۴۳، موقعیت شکست کلی ۰/۷۳، موقعیت موفقیت درونی ۰/۷۶، موقعیت موفقیت پایدار ۰/۵۶، موقعیت موفقیت کلی ۰/۷۶ گزارش کرد. روایی پرسشنامه را با استفاده از تحلیل عامل بهدست آورد که در عامل اول یعنی سبک‌های استنادی مثبت بارهای عاملی گویه‌ها بین ۰/۵۵ - ۰/۶۷ و در عامل دوم یعنی سبک‌های استنادی منفی از ۰/۴۰ - ۰/۶۸ نوسان داشتند. در پژوهش حاضر ضریب آلفای کرونباخ برای عامل سبک استنادی مثبت بین ۰/۶۷ - ۰/۷۱ و در عامل سبک‌های استنادی منفی بین ۰/۵۳ - ۰/۷۰ بهدست آمد.

روش اجرا: ابتدا پیش‌آزمون‌ها اجرا شد، سپس گروه آزمایش به صورت گروهی به مدت ۸ جلسه ۹۰ دقیقه‌ای، هفته‌ای دوبار برنامه آموزش مکانیسم‌های دفاعی (محقق ساخته) را مطابق با جدول ۱ دریافت کردند؛ گروه کنترل به مدت یک ماه در لیست انتظار قرار گرفت. به‌منظور تحلیل داده‌ها از آزمون تحلیل کوواریانس چندمتغیره استفاده شد.

جدول ۱: محتوای جلسات آموزش مکانیسم‌های دفاعی

اهداف	محاجوا	تکالیف منزل	تغییرفتار مورد انتظار
۱ معارفه و بیان قوانین	آشنازی افراد با هم و با درمانگر، جلسات و بررسی بیان اهداف جلسات و شرایط ساختار هوشیاری برنامه، قوانین گروه و بیان ساختار کنونی وا می‌دارد.	تمرکز بر آگاهی از احساسات در لحظه مسائلی که آن‌ها را به خشم روان انسان از رویکرد روانکاوی.	
۲ آموزش ساختار	درک ارتباط بین سطوح ثبت نمونه‌های از رفتارها شخصیت انسان فروید، تبیین ارتباط بین سطوح شخصیت	تعريف سیستم روانی از نظر ی هشیار و ناهشیار با توجه به یادگیری‌های قبلی	
۳ آموزش دو مکانیسم دفاعی	ثابت موارد استفاده از دفاعی مهم از نظر مکانیسم‌های دفاعی سرکوبی و روانکاوی فروید(سر) فرافکنی با ذکر مثال. کوبی و فرافکنی	آموزش آموزش دفاعی چیست؟ آموزش آگاهی از موانع استفاده از مکانیسم‌های دفاعی سرکوبی و مکانیسم‌های دفاعی سرکوبی و روانکاوی فروید(سر) فرافکنی در رفتار خود	
۴ ادامه آموزش	آگاهی از نتایج مثبت و دفاعی(دلیل تراشی، درون فکنی، و... را در رفتار خود پیدا و جاده جایی، ثبیت، بروون فکنی، استفاده بازگشت، واکنش‌سازی، انکار، جبران، تبدیل، هماندسانسی، تصعید، تجربه).	موارد استفاده از مکانیسم مکانیسم‌های دفاعی	

اهداف	محظوظ	تکالیف منزل	تغییر فشار مورد انتظار
۵ آمنیابی با خاصیت مکانیسم‌های دفاعی	بررسی نقش مکانیسم‌های دفاعی در ارتباط بین سطوح ثبت احساساتی که بعد از استفاده از مکانیسم دفاعی در شخصیت انسان.	درک ارتباط بین سطوح ثبت احساساتی در شخصیت انسان.	بررسی نقش مکانیسم‌های دفاعی در شخصیت انسان.
۶ تجزیه و تحلیل مکانیسم‌های دفاعی	تحلیل سیستم روانی (سیستم روانی من از چه مکانیسم‌یا انتخاب مکانیسم‌یا دفاعی که استفاده می‌کنند. مکانیسم‌های استفاده می‌کنند؟)، دفعی رشد یافته تبیین چهار سطح از سازوکارهای دفاعی.	سازگاری بیشتر با ثبت نوع مکانیسم‌های انتخاب مکانیسم‌یا دفاعی که استفاده می‌کنند.	تحلیل سیستم روانی (سیستم روانی من از چه مکانیسم‌یا انتخاب مکانیسم‌یا دفاعی که استفاده می‌کنند. مکانیسم‌های استفاده می‌کنند؟)، دفعی رشد یافته تبیین چهار سطح از سازوکارهای دفاعی.
۷ آموزش الگوهای فرزنده‌پروری	بررسی نقش شبکهای فرزندپروری در شکل‌گیری شخصیت و ارتباط آن با شکل‌گیری مکانیسم‌های دفاعی،	آگاهی از نقش الگوهای فرزندپروری در شکل‌گیری گیری مکانیسم دفاعی.	پیدا کردن الگوهای فرزندپروری در شکل‌گیری شخصیت و ارتباط آن با شکل‌گیری مکانیسم دفاعی،
۸ جمع‌بندی و اجرای پس آزمون‌ها	مرور و جمع‌بندی، پرداختن به نکات کلیدی دوره، تمرین مهارت های آموزش داده شده، تأکید بر تمرین و به کارگیری آن‌ها در زندگی روزمره، اجرای مجدد ابزارها و اعلام پایان جلسات.	تمرین تمام تکنیک‌های افزایش سازگاری، باور به تلاش به جای مؤثر احسان ناکامی و کاهش پرخاشگری	مرور و جمع‌بندی، پرداختن به نکات کلیدی دوره، تمرین مهارت های آموزش داده شده، تأکید بر تمرین و به کارگیری آن‌ها در زندگی روزمره، اجرای مجدد ابزارها و اعلام پایان جلسات.

پافته‌ها

آماره‌های توصیفی متغیرهای مورد مطالعه در جدول ۲ ارائه شده است. قبل از ارائه نتایج تحلیل آزمون کوواریانس، پیش فرض‌های آزمون‌های پارامتریک سنجیده شد. نتایج آزمون لوین برای بررسی تساوی واریانس گروه‌ها در متغیرهای ابراز خشم، ناسازگاری فردی و سبک‌های استادی و ابعاد آن‌ها نشان داد، سطح معناداری به دست آمده در متغیرهای وابسته پژوهش بزرگ‌تر از 0.05 است. بنابراین، با 95 درصد اطمینان می‌توان قضاوت کرد که گروه‌های آزمایش و کنترل از نظر پراکندگی نمرات خشم، ناسازگاری فردی و سبک‌های استادی و ابعاد آن‌ها در مرحله پیش آزمون یکسان هستند. همچنین نتایج آزمون کلموگروف – اسمیرنوف به منظور بررسی نرمال بودن توزیع نمرات متغیرهای وابسته پژوهش نشان داد، شرط نرمال بودن توزیع نمرات متغیرهای وابسته در مرحله پس آزمون رعایت شده است ($P < 0.05$). در ادامه نتایج آزمون فرض همگنی شبیه رگرسیون نشان داد، داده‌ها از فرضیه

همگنی شیب رگرسیون در سطح ($P < 0.05$) پشتیبانی می‌کنند. بهمنظور بررسی تفاوت میانگین نمرات گروه‌های آزمایش و کنترل از آزمون لامدای ویکلز استفاده شد که نتایج نشان داد، آزمون لامدای ویکلز با مقداری برابر با $F = 6.75$ با حذف اثر متغیرهای همپراش، تفاوت در اثربخشی دوره درمانی، حداقل در یکی از متغیرهای وابسته پژوهش معنادار است ($p < 0.01$).

جدول ۲: شاخص‌های توصیفی متغیرهای پژوهش به تفکیک دو گروه و دو مرحله پیش‌آزمون-پس‌آزمون به همراه پیش‌فرضهای نرمال بودن داده‌ها

متغیر/ گروه	آزمایش						متغیر/ گروه
	پیش‌آزمون	پس‌آزمون	پیش‌آزمون	پس‌آزمون	کنترل	آزمایش	
ابراز خشم	میانگین	میانگین	میانگین	میانگین	۴۵/۵	۴۰/۵۵	۳۴/۷۵
انحراف معیار					۰/۳۳	۰/۹۴	۰/۱۰
رفتار	میانگین	میانگین	میانگین	میانگین	۹/۳۰	۹/۳۸	۱۲/۴۰
پرخاشگرانه	میانگین	میانگین	میانگین	میانگین	۱۵/۷۵	۱۵/۸۰	۱۱/۱۵
فکر پرخاشگرانه	میانگین	میانگین	میانگین	میانگین	۰/۹۸	۰/۱۶	۰/۱۵
انحراف معیار					۰/۹۲	۰/۴۶	۰/۲۰
احساس	میانگین	میانگین	میانگین	میانگین	۰/۸۷	۰/۱۸	۰/۲۰
پرخاشگرانه	میانگین	میانگین	میانگین	میانگین	۰/۰۹	۰/۲۰	۰/۰۹
ناسازگاری	میانگین	میانگین	میانگین	میانگین	۴/۷۵	۴/۲۵	۴/۳۲
فردی					۰/۹۲	۰/۰۹	۰/۰۵
اعتماد به نفس	میانگین	میانگین	میانگین	میانگین	۷/۳۱	۷/۰۴	۷/۴۲
درک ارزش	میانگین	میانگین	میانگین	میانگین	۱/۴۶	۱/۵۸	۱/۴۶
خویش					۰/۰۴	۰/۲۰	۰/۱۰
آزادی شخصی	میانگین	میانگین	میانگین	میانگین	۰/۱۳	۰/۱۳	۰/۱۳
وابستگی	میانگین	میانگین	میانگین	میانگین	۰/۱۰	۰/۰۵	۰/۰۵
تعابیلات واپس	میانگین	میانگین	میانگین	میانگین	۰/۰۹	۰/۰۹	۰/۰۹
زده					۰/۹۵	۰/۹۵	۰/۹۵
نشانگان عصبی	میانگین	میانگین	میانگین	میانگین	۶/۴۵	۶/۳۰	۰/۰۵
انحراف معیار					۰/۱۹	۰/۱۹	۰/۰۵
سبک استناد	میانگین	میانگین	میانگین	میانگین	۴/۹۵	۴/۱۳	۰/۰۴
					۰/۰۴	۰/۰۴	۰/۰۴

متغیر/ گروه	آزمایش	کنترل				پیش‌آزمون				انحراف معیار	مثبت
		آنچه	آنچه	آنچه	آنچه	آنچه	آنچه	آنچه	آنچه		
اسناد درونی	میانگین	۰/۲۲	۱/۵۲	۰/۲۰	۰/۰۹	۱/۱۱	۱/۱۸	۰/۹۹	۱/۰۳	۰/۶۷	۰/۱۸
مثبت	انحراف معیار	۰/۱۷	۰/۱۷	۰/۱۶	۰/۱۷	۱/۲۱	۱/۱۲	۱/۵۱	۱/۳۸	۰/۷۱	۰/۱۳
اسناد پایدار	میانگین	۰/۰۷	۳/۳۴	۰/۰۵	۰/۲۲	۵/۳۳	۵/۳۸	۵/۵	۵/۴۱	۰/۹۲	۰/۰۹
مثبت	انحراف معیار	۰/۱۴	۰/۲۰	۰/۱۴	۰/۸۹	۰/۸۹	۱/۱۸	۱/۲۱	۰/۹۲	۰/۴۲	۰/۶۶
اسناد کلی مثبت	میانگین	۰/۶۰	۰/۲۸	۰/۲۰	۰/۱۳	۴/۷۸	۴/۸۴	۴/۷۵	۴/۱۵	۰/۸۲	۰/۰۴
منفی	انحراف معیار	۰/۱۳	۰/۱۳	۱/۲۹	۱/۳۲	۱/۴۹	۱/۰۴	۱/۰۴	۰/۶۰	۰/۹۱	۰/۰۱
سیک اسناد	میانگین	۰/۱۸	۱/۷۹	۰/۱۸	۰/۱۶	۳/۳۴	۳/۳۹	۳/۶	۳/۶۴	۰/۹۱	۰/۰۱
منفی	انحراف معیار	۰/۱۴	۲/۲۳	۰/۲۰	۰/۱۵	۳/۷۱	۳/۸۲	۳/۶۵	۴/۰۷	۰/۱۷	۱/۹۰
اسناد پایدار	میانگین	۰/۶۲	۰/۲۴	۰/۱۹	۰/۱۶	۱/۰۵	۱/۱۱	۱/۲۲	۱/۱۷	۰/۶۱	۰/۲۵
منفی	انحراف معیار	۰/۱۱	۳/۷۸	۳/۷۹	۴/۵۵	۴/۷۰	۰/۶۱	۰/۱۶	۱/۵۳	۰/۲۰	۰/۱۳
اسناد کلی منفی	میانگین	۰/۱۶	۱/۰۹	۱/۰۹	۱/۰۹	۳/۷۹	۴/۱۷	۱/۰۹	۰/۱۶	۰/۱۶	۰/۱۶
انحراف معیار											

در بررسی سؤال اول پژوهش، از آزمون تحلیل کوواریانس چندمتغیره استفاده شد که نتایج آن در جدول ۳ ارائه شده است. همانگونه که نتایج نشان می‌دهد با کنترل اثر پیش‌آزمون، بین میانگین نمرات ابراز خشم در مرحله پس‌آزمون در دو گروه آزمایش و کنترل تفاوت معناداری وجود دارد ($P < 0.001$).

تأثیر آموزش مکانیسم‌های دفاعی بر ابراز خشم، ناسازگاری فردی و ... ۱۳۳

جدول ۳: نتایج تحلیل کوواریانس چندمتغیره به منظور بررسی تأثیر آموزش مکانیسم‌های دفاعی بر ابعاد ابراز خشم

پیش آزمون	متغیر	ارزش F	درجه آزادی فرضیه	آزادی خطای سطح معناداری	درجه آزادی	آزادی خطای سطح معناداری	میزان توان	تأثیر آماری
رفتار پرخاشگرانه		۰/۲۹	۳	۳۳	۰/۰۰۱	۰/۷۰	۰/۰۰	۱/۰۰
فکر پرخاشگرانه		۰/۲۶	۳	۳۳	۰/۰۰۱	۰/۷۳	۰/۰۰	۱/۰۰
احساس پرخاشگرانه		۰/۳۲	۳	۳۳	۰/۰۰۱	۰/۶۷	۰/۰۰	۱/۰۰
گروه		۰/۳۷	۳	۳۳	۰/۰۰۱	۰/۶۵	۰/۰۰	۱/۰۰

در بررسی سؤال دوم پژوهش، از تحلیل کوواریانس چندمتغیره استفاده شد که نتایج آن در جدول ۴ ارائه شده است. همان‌گونه که نتایج نشان می‌دهد با کترول اثر پیش‌آزمون، بین میانگین نمرات ناسازگاری فردی در مرحله پس‌آزمون در دو گروه آزمایش و کترول تفاوت معناداری دارد ($P < 0/001$).

جدول ۴: نتایج تحلیل کوواریانس چندمتغیره به منظور بررسی تأثیر آموزش مکانیسم‌های دفاعی بر ابعاد ناسازگاری فردی

پیش آزمون	متغیر	ارزش F	درجه آزادی فرضیه	آزادی خطای سطح معناداری	درجه آزادی	آزادی خطای سطح معناداری	میزان توان	تأثیر آماری
اعتماد به نفس		۰/۳۸	۶	۲۷	۰/۰۰۱	۰/۶۱	۰/۰۰	۰/۹۹
درک ارزش خویش		۰/۴۳	۶	۲۷	۰/۰۰۱	۰/۵۶	۰/۰۸	
آزادی شخصی		۰/۵۰	۶	۲۷	۰/۰۰۳	۰/۵۰	۰/۹۵	
وابستگی		۰/۲۸	۶	۲۷	۰/۰۰۱	۰/۷۱	۱/۰۰	
تمایلات واپس زده		۰/۱۵	۶	۲۷	۰/۰۰۱	۰/۸۴	۱/۰۰	
نشانگان عصبی		۰/۴۷	۶	۲۷	۰/۰۰۱	۰/۵۳	۰/۹۷	
گروه		۰/۳۱	۶	۲۷	۰/۰۰۱	۰/۶۸	۰/۰۰	۱/۰۰

در بررسی سؤال سوم پژوهش، از آزمون تحلیل کوواریانس چندمتغیره استفاده شد که نتایج آن در جدول ۵ ارائه شد. همان‌گونه که نتایج نشان می‌دهد با کترول اثر پیش‌آزمون، بین میانگین نمرات سبک‌های استنادی در مرحله پس‌آزمون در دو گروه آزمایش و کترول تفاوت معناداری وجود ندارد ($p > 0/05$).

جدول ۵ نتایج تحلیل کواریانس چندمتغیره به منظور بررسی تأثیر آموزش مکانیسم‌های دفاعی بر سبک‌های استنادی

متغیر پیش‌آزمون	ارزش F	آزادی آزادی فرضیه	درجه آزادی خطای فرضیه	درجه آزادی خطای فرضیه	میزان تاثیر آماری	توان آماری	میزان تاثیر	سطح معناداری	متغیر	
									متغیر	متغیر
استناد درونی مثبت	۱۵/۵۲	۰/۲۲	۶	۲۷	۰/۰۰۱	۰/۷۷	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۱۰۰	۰/۱۰۰
استناد پایدار مثبت	۳/۵۳	۰/۰۵۶	۶	۲۷	۰/۰۴۴	۰/۸۹	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۸۹	۰/۰۸۹
استناد کلی مثبت	۷/۹۸	۰/۰۳۶	۶	۲۷	۰/۰۰۱	۰/۰۹۳	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۹۹	۰/۰۹۹
استناد درونی منفی	۱۳/۷۵۵	۰/۰۲۴	۶	۲۴	۰/۰۰۱	۰/۰۷۵	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۱۰۰	۰/۱۰۰
استناد پایدار منفی	۵/۹۱	۰/۰۴۳	۶	۲۷	۰/۰۰۱	۰/۰۵۶	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۹۹	۰/۰۹۹
استناد کلی منفی	۱۲/۵۶	۰/۰۲۶	۶	۲۷	۰/۰۰۱	۰/۰۷۳	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۱۰۰	۰/۱۰۰
گروه	۱/۴۰	۰/۰۷۶	۶	۲۷	۰/۰۲۴۹	۰/۰۲۳	۰/۰۷۷	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۴۵

بحث و نتیجه‌گیری

این پژوهش با هدف بررسی تأثیر آموزش مکانیسم‌های دفاعی بر ابراز خشم، ناسازگاری فردی و سبک‌های استنادی انجام شد.

در بررسی سؤال اول پژوهش، نتایج نشان داد که آموزش مکانیسم‌های دفاعی، با توجه به میانگین نمرات متغیر ابراز خشم و ابعاد آن در افراد گروه آزمایش نسبت به میانگین گروه کنترل، موجب کاهش ابراز خشم گروه آزمایش شده است. این یافته همسو با نتایج مطالعات استیون و همکاران (۲۰۱۹) و شیم و کیم (۲۰۱۸)، است. در تبیین این یافته می‌توان گفت که افرادی که از مکانیسم‌های دفاعی رشدیافته استفاده می‌کنند قادر به تجربه احساس‌های شان از جمله تجربه خشم هستند و به خاطر تجربه این احساس، خشم خود را نیز بهتر می‌توانند مهار کنند. از سوی دیگر مکانیسم‌های دفاعی رشد نایافته و روان آزارده بر عکس این موضوع است. در این دو مکانیسم افراد از تجربه احساس‌های خویش اجتناب می‌کنند، اما این به معنای از بین رفتن آن احساس نیست و احساس نادیده گرفته شده، خود را در قالب رفتارهایی نشان می‌دهد که در برخی موقع خارج از کنترل است (استیون و همکاران، ۲۰۱۹). از دید درمانگر از جلسه چهارم به بعد شناخت دانشجویان نسبت به مکانیسم‌های دفاعی سبب آگاهی آن‌ها از علت خشم و ابراز خشم آن‌ها شد، به طوری که آن‌ها به تدریج تا جلسه آخر اظهار می‌کردند که هر گاه خشمگین می‌شوند به مکانیسم‌های دفاعی می‌اندیشند که قبل از آن در طی روز استفاده

کرده‌اند. درمانگر باور دارد که دانستن مکانیسم‌های دفاعی مورد استفاده، آن‌ها را تحت تأثیر قرار داد از جلسه پنجم به بعد اکثر آن‌ها به اثر آموزش بر روی استفاده از این مکانیسم‌ها اشاره می‌کردند و هنگامی که در جلسه هفتم، نقش سبک‌های فرزندپروری و محیط زندگی و عوامل شکل‌گیری مطرح شد، بیشتر به دلایل رفتاری خود آگاه شدند. درمانگر معتقد است بین استفاده از مکانیسم‌های دفاعی و ابراز آن‌ها و خشم و ابراز خشم رابطه تنگاتنگی وجود دارد و هنگامی که افراد از مکانیسم‌های دفاعی آگاه شوند و از ناهشیار آن را به هشیار بیاورند و بدانند به چه علت از مکانیسم دفاعی غیر مؤثری استفاده می‌کنند که خشم آن‌ها را افزایش می‌دهد، به‌طور مؤثری می‌توانند خشم خود را کنترل کنند و این تغییر می‌تواند نتیجه این یافته را تبیین کند.

در بررسی سؤال دوم پژوهش، نتایج نشان داد که آموزش مکانیسم‌های دفاعی، با توجه به میانگین نمرات متغیر ناسازگاری فردی و ابعاد آن در افراد گروه آزمایش نسبت به میانگین گروه کنترل، موجب کاهش ناسازگاری فردی گروه آزمایش شده است. این یافته همسو با نتایج مطالعه طاهر و همکاران (۱۳۹۵) است. در تبیین این یافته می‌توان گفت که سازگاری نشانه آگاهی و توانایی فرد است در حقیقت رشد اعم از جسمی، ذهنی، عاطفی، اجتماعی و اخلاقی یک سلسله تغییرات کمی و کیفی است که در طی زندگی به صورت منظم و به هم پیوسته در هر موجود زنده وجود دارد که به‌منظور هدفی معین در جهت تعامل و سازگاری با محیط به وقوع می‌پیوندد و هر قدر ارگانیسم پیچیده‌تر و تکامل یافته‌تر باشد زمان لازم برای رسیدن به کمال رشد، طولانی‌تر خواهد بود (موری و همکاران، ۲۰۱۷). آزادی شخصی، تمایلات و اپس زده و نشانگان عصبی از ابعاد ناسازگاری فردی بودند که مکانیسم‌های دفاعی نقش معنادار بر آن‌ها داشت؛ زیرا استفاده از مکانیسم‌های دفاعی سبب اپس زده شدن تعارضات و تعديل آن‌ها می‌شود که این اتفاق آزادی شخصی فرد را بالا می‌برد و تمایلات و اپس زده با استفاده از مکانیسم‌های دفاعی تعديل یافته و با استفاده از عوامل غیرارادی کاهش می‌یابد که همان مکانیسم‌های دفاعی هستند. پژوهشگر معتقد است هنگامی که دانشجویان از مکانیسم‌های دفاعی ناهشیاری آگاه شدند که روزانه و به صورت مرتب از آن استفاده می‌کنند، توانستند به‌طور مؤثری آن‌ها را با مکانیسم‌های دفاعی مؤثر و کارآمد جایگزین کنند و در نتیجه سازگاری بهتری با خود و محیط اطرافشان نشان دادند؛ در نتیجه سازگاری فردی آن‌ها نسبت

به قبل در سطح بالاتری با محیط قرار گرفت و این می‌تواند نتیجه این فرضیه را تأیید کند. در بررسی سؤال سوم پژوهش، نتایج نشان داد که آموزش مکانیسم‌های دفاعی، با توجه به میانگین نمرات متغیر سبک‌های اسنادی در افراد گروه آزمایش نسبت به میانگین گروه کنترل، موجب کاهش سبک‌های اسنادی گروه آزمایش نشده است. این یافته با نتایج مطالعات زند منشی و آزادی (۱۳۹۵) و محمدلو و همکاران (۱۳۹۴)؛ همسو نیست. یافته‌های پژوهش‌های پیشین بیان‌کننده رابطه بین مکانیسم‌های دفاعی و سبک‌های اسنادی بوده است. از نظر پژوهشگران از آنجایی که در این پژوهش تأثیر آموزش مکانیسم‌های دفاعی بر سبک‌های اسناد دانشجویان رد شده است، علت این یافته ممکن است به دلیل تعداد زیاد سؤال‌های پرسشنامه، افراد نمونه در پاسخ دادن به پرسشنامه‌ها دقت لازم را نداشته‌اند و بدین ترتیب نتایج به دست آمده پژوهش را تحت تأثیر خود قرار داده است.

در این پژوهش اثرات برنامه آموزشی در فواصل زمانی مختلف پیگیری نشده است. در مجموع پیشنهاد می‌شود با توجه به یافته‌های این مطالعه، مشاوران در مدارس و مراکز مشاوره و خدمات روان‌درمانی دوره‌های آموزش مکانیسم‌های دفاعی را برای تعديل ابراز خشم و ناسازگاری فردی دانش‌آموزان و دانشجویان برگزار کنند.

تقدیر و تشکر

در پایان بر خود لازم می‌دانیم تا از کلیه دانشجویانی که به عنوان شرکت‌کننده در اجرای این پژوهش ما را یاری کردند، نهایت قدردانی را به عمل آوریم.

منابع

ابراهیم‌پور، قدسیه و عالیشاھی، مریم (۱۳۹۶). مقایسه سبک‌های اسنادی و سازگاری اجتماعی در دانشجویان. سومین کنفرانس دانش و فناوری علوم تربیتی، مطالعات اجتماعی و روان‌شناسی ایران، تهران.

اسلامی شهر بابکی، حیدر (۱۳۶۹). بررسی رابطه بین سبک تبیین و افسردگی در بیماران افسرده یک قطبی و دو قطبی و مقایسه آن با افراد بهنگار. پایان‌نامه کارشناسی ارشد روان‌شناسی بالینی، انتستیتو روان‌پزشکی تهران.

تأثیر آموزش مکانیسم‌های دفاعی بر ابراز خشم، ناسازگاری فردی و ... ۱۳۷

پارسامهر، مهربان و حدت، الهه (۱۳۹۵). بررسی رابطه بین هوش هیجانی و سازگاری اجتماعی دانشجویان. *فصلنامه توسعه اجتماعی*، ۱۱(۲): ۶۵-۹۴.

جمالی قره‌قشلاقی، الهه (۱۳۹۴). بررسی رابطه هوش اجتماعی با کترول پرخاشگری و افزایش سازگاری فردی در بین دانشجویان علوم انسانی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ارومیه در سال تحصیلی ۱۳۹۳-۹۴. پایان‌نامه کارشناسی ارشد روان‌شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ارومیه.

حسینیان، سیمین، بهرنگی، محمدرضا، قاسم‌زاده، سوگند و تازیکی، طیبه (۱۳۹۴). اثربخشی آموزش مهارت‌های ارتباطی به مادران بر سازگاری اجتماعی، پرخاشگری و پیشرفت تحصیلی فرزندانشان. *مجله اندیشه‌های نوین تربیتی*، ۱۲(۱): ۹-۲۵.

خدایاری فرد، محمد، رحیمی نژاد، عباس و عابدینی، یاسمین (۱۳۸۶). بررسی عوامل مؤثر بر سازگاری اجتماعی دانشجویان شاهد و غیر شاهد. *مجله علوم اجتماعی و انسانی*، ۲۶(۳): ۴۲-۵۲.

زندمنشی، یاسر و آزادی، شهدخت (۱۳۹۵). بررسی رابطه سبک‌های استنادی و مکانیسم‌های دفاعی با عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان پسر دیسترانهای شهر یاسوج. *چهارمین همایش علمی - پژوهشی علوم تربیتی و روان‌شناسی، آسیب‌های اجتماعی و فرهنگی ایران*، تهران. طاهر، محبوبه، بهرام‌پور، فاطمه و مجرد، آرزو (۱۳۹۵). نقش مکانیسم‌های دفاعی در رفتار سازگارانه دانشجویان. *نخستین همایش جامع بین‌المللی روان‌شناسی، علوم تربیتی و علوم اجتماعی ایران*، تهران.

محمدلو، مریم و الهی، طاهره (۱۳۹۴). بررسی نقش عوامل پنج گانه شخصیتی در پیش‌بینی سبک‌های استناد، نقش تعديل کننده: جنبیت، دومین کنفرانس بین‌المللی روان‌شناسی، علوم تربیتی و سبک زندگی، تهران، ایران.

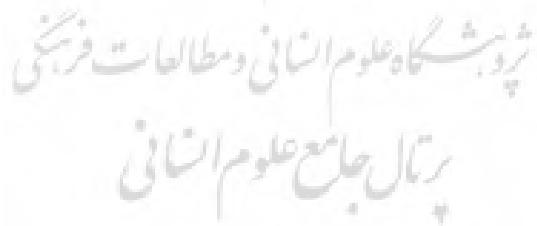
ملک‌پور، مختار، زنگنه، ساره و آقابابائی، سارا (۱۳۹۱). ویژگی‌های روان‌سنجی فرم کوتاه پرسشنامه خشم نواکو در شهر اصفهان. *فصلنامه پژوهش‌های علوم شناختی و رفتاری*، ۱۲(۱): ۱-۸.

Davis, C. A. (2017). Examining a hierarchical linear regression model of overgeneral memory: methodological issues, CaR-FA-X model mechanisms, and memory encoding as represented by cognitive attributional style. Master's Thesis and Graduate Research, San Jose State University. http://scholarworks.sjsu.edu/etd_theses/4871

Ebrahimpour, G. and Alishahi, M. (2017). Comparison of documentary styles and social adjustment in students. *Third Conference on Science and Technology of*

- Science, Social Studies and Psychology of Iran, Tehran (Text in Persian).
- Eslami Shahr Babaki, H. (1990). *The relationship between explanatory style and depression in unipolar and bipolar depressed patients and comparison with normal subjects*. Master's Degree in Clinical Psychology, Tehran Psychiatric Institute (Text in Persian).
- Hergenhahn, B. and Olson, M. (2016). An introduction to theories of personality (7th ed.). Upper Saddle River, NJ: Prentice-Hall.
- Hoseinian, S., Behrangi, M., Ghasemzadeh, S. and Taziki, T. (2016). Effectiveness of communication skills training of mothers on social adjustment, aggression and academic achievement of their children. *Journal of New thoughts on Education*, 12(1): 9-25 (Text in Persian).
- Jamaliqareqeshlagi, G. (2015). *Investigating the relationship between social intelligence with aggression control and increasing personal adaptation among humanities students of islamic azad university of urmia branch in the academic year 2014-2015*. Unpublished Master Thesis in Psychology, Islamic Azad University, Urmia Branch.
- Khodayari Fard, M., Rahimi Nejad, A. and Abedini, Y. (2007). Investigating the factors affecting social adjustment of controlled and non-controlled students. *Journal of Social and Human Sciences*, 26(3): 42-25. (Text in Persian).
- Lo, B.C.Y. and Liu, J.C.C. (2017). Executive control in depressive rumination: Backwar inhibition and non-inhibitory switching performance in a modified mixed antisaccade task. *Frontiers in Psychology Journal*, 8(14): 1-36.
- Malekpour, M., Zangeneh, S. and Aghababaei, S. (2012). A study of the psychometric properties of novaco anger questionnaire (short form) in isfahan city. *The Journal of Cognitive and Behavioral Science*, 2(1): 1-7. (Text in Persian).
- Mohammadlo, M. and Elahi, T. (2015). Investigating the role of five personality factors in prognosis of document styles, moderating role: gender. *Second International Conference on Psychology, Life Science and Life Style*, Tehran, Iran (Text in Persian).
- Moore, M.T., Fresco, D.M., Schumm, J.A. and Dobson, K.S. (2017). Change in explanatory flexibility and explanatory style in cognitive therapy and its components. *Journal of Cognitive Therapy and Research*, 41(4): 519 – 529.
- Novaco, R.W. (1998). Anger and Trauma: conceptualization, Assessment and Treatment. New York: Springer-Verlag.
- Novaco, R.W. (2002). *Handbook of offender assessment and treatment*. London: Wiley.
- Parsamehr, M. and Heddat, E. (2017). The relationship between emotional intelligence and social adjustment among student. *Quarterly Journal of Social Development*, 11(2): 65-94. (Text in Persian).

- Robins, S. and Novaco, R.W. (2000). *Anger control as a health promotional mechanism*. In D. I. Mostofsky & D. H. Barlow (Eds). *The management of stress and Anxiety in medical Disorders*. (PP. 361-377). Needham. Heights, MA. Allyn & Bacon.
- Schultz, D.P. and Schultz, S.E. (2016). *Theories of personality*: Cengage Learning.
- Seligman M, E, P, Peterson C, Kaslow N.J, Tannenbaum R.L, Allog L.B, Abramson L.Y. (1998). Attributitional style and depressive symptoms among children. *Journal of Abnormal psychology*, 83(2): 235-238.
- Shen, D. W. and Kim, L. M. (2018). Cisplatin resistance: a cellular self-defense mechanism resulting from multiple epigenetic and genetic changes. *Journal of Pharmacological reviews*, 64(3): 706-721.
- Steven, E. Weinberger., Barbara A. Cockrill and Jess, Mandel.(2019). Lung Defense Mechanisms. *Principles of Pulmonary Medicine* (Seventh Edition), 22(1): 285-296.
- Taher, M., Bahrampour, F. and Mojarrad, A. (2016). The role of defense mechanisms in adaptive behavior of students. The First Comprehensive International Conference on Psychology, *Social Sciences Tehran*, Tehran, Iran. (Text in Persian).
- Yazıcı, S. and Güven, S. (2017). Development and validation of a Citizenship Attributional Style Questionnaire. *The Social Science Journal*, 54(4): 403-410.
- Zandmonshi, Y. and Azadi, S. (2016). The relationship between documentary styles and defense mechanisms with academic performance of high school students in Yasuj. *Fourth Scientific Conference - Research in Psychology and Psychology, Social and Cultural Dangers in Iran*, Tehran (Text in Persian).

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

Abstracts

Psychological Studies
Faculty of Education and Psychology,
Alzahra University

Vol.15, No.3
Autumn 2019

**The Effect of Defense Mechanisms Training on Anger
Expression, Individual Incompatibility and Attributional
Styles in University Students**

Nayyerehalsadat Khayyam Nekouei^{*1} and Fatemeh Rezaei²

Abstract

The present study was conducted to investigate effect of defense mechanisms training on anger expression, individual incompatibility and attributional styles among university students. The research design was based on a semi-experimental with pre-test-post-test approach and control group. The research population consisted of all students of Islamic Azad University of Khomeinishahr during academic year 2017-2018. After initial clinical assessment and based on research criteria, a total of 40 students were selected and randomly assigned in an experimental and a control group with 20 each. The experimental group received defense mechanisms training program for eight- 90 mins group sessions, twice weekly. The control group was put in the waiting list for one month. Novako's aggression questionnaire (NAQ), California Test Personality (CTP), and Attributional Style questionnaire were used in pre-test and post-test. In order to analyze the research data, multivariate analysis of covariance (MANCOVA) was used. The findings showed that after controlling the effect of pre-test, significant differences were observed in post-test between experimental and control groups in the mean scores of aggression expression and individual incompatibility, but no significant difference was observed in the mean score of attributional styles of experimental group. According to the findings of this study, it is suggested that the results of defense mechanisms training program are used by counselors and psychotherapists as a new local intervention to improve individual incompatibility aspects and adjust the students' anger expression.

Keywords: Anger, attribution, defense mechanisms, individual incompatibility.

1.*Corresponding author: Personality Psychology, Khomeinishahr University, Isfahan, Iran. nayerekhayamnekoie@gmail.com.

2. Assistant Professor, Department of Psychology, Khomeinishahr Azad University, Isfahan, Iran.

Submit Date:2019-02-14 Accept Date:2019-10-30

DOI: 10.22051/psy.2019.24690.1843

<https://psychstudies.alzahra.ac.ir>